

Novetats documentals de Recerca i Universitats

Departament de Recerca i Universitats
Juliol 2021 #49

Llibres i documents seleccionats

2021. La inserció laboral de les dones vint anys després de finalitzar els estudis universitaris

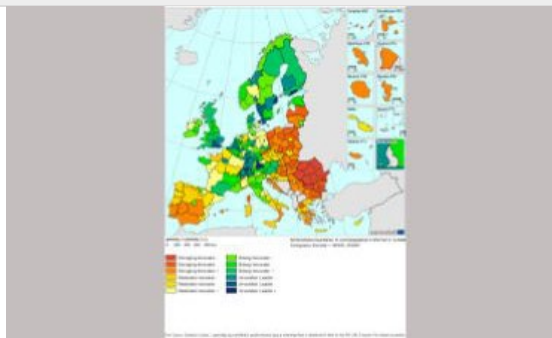
Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya. AQU Catalunya, juliol de 2021, 57 pàgines. AQU-33-2021

[Llegiu-ne més](#)

Regional Innovation Scoreboard (RIS) i European Innovation Scoreboard (EIS) 2021

Hugo Hollanders, Nordine Es-Sadki (coord.). Maastricht University, UNU-MERIT. European Innovation Scoreboards (EIS) project. Comissió Europea, 2021, RIS: 108 pàgines, ISBN 978-92-76-38403-8. EIS: 95 pàgines, ISBN 978-92-76-38407-6

[Llegiu-ne més](#)

UNESCO Science Report 2021. The race against time for smarter development

United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO), juny de 2021, 759 pàgines. ISBN: 978-92-3-100450-6

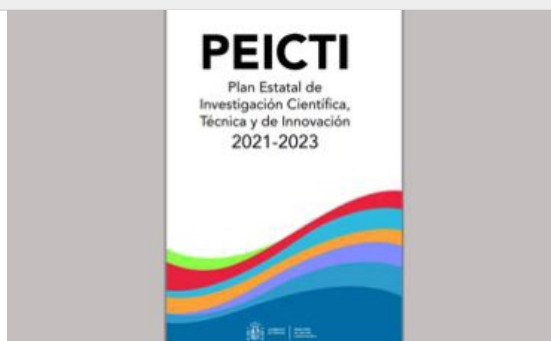
[Llegiu-ne més](#)

Pla estatal d'investigació científica, tècnica i d'innovació 2021-2023 (PEICTI 2021-2023)

Secretaria General Tècnica del Ministeri de Ciència i Innovació, 2021, 103 pàgines. e-NIPO: 831210175

[Llegiu-ne més](#)

'Think tank' «Patentar y/o publicar: conclusiones y recomendaciones»

Paloma Domingo García (coord.). Fundación Española para la Ciencia y la Tecnología (FECYT), 2021, 47 pàgines. ISBN/NIPO: 831210112

[Llegiu-ne més](#)

Recursos electrònics

Eines d'internet útils per a la recerca

Facultat d'Educació i Treball Social. Fundació Pere Tarrés. Universitat Ramon Llull, 2021

[Llegiu-ne més](#)

Com es pot preparar una proposta d'èxit per al programa Horitzó Europa?

Comissió Europea. Unió Europea, 2021

[Llegiu-ne més](#)

Divulgació científica

Trenes d'herba dolça. Saviesa indígena, coneixement de la natura i ensenyaments de les plantes

Robin Wall Kimmerer. Cossetània Edicions, 2021, 414 pàg. ISBN: 9788490349960

[Llegiu-ne més](#)

Genes, reyes e impostores

Carles Lalueza-Fox. Ediciones
Cálamo, 2016, 160 pàgines. ISBN:
978-8416742028

[Llegiu-ne més](#)

Genes, reyes e impostores

Una historia detectivesca
tras los análisis genéticos
de reyes europeos

Carles Lalueza-Fox

CÁLAMO

Darrers butlletins electrònics publicats

- [Butlletins Recercat](#)
- [Butlletins AQU Catalunya](#)
- [Els Doctorats Industrials](#)

Revistes especialitzades

Accediu a les [revistes especialitzades](#) a les que està subscrit el Departament de Recerca i Universitats. Podeu consultar-hi els exemplars publicats i rebuts, els sumaris dels darrers números i el tipus de subscripció que tenim. Si us interessa algun article en particular, escriviu-nos un correu a biblioteca.recercauniversitats@gen.cat

Més informació

- [Condicions de préstec](#)
- [Biblioteca Departament Recerca i Universitats](#)

[Alta](#)

[Baixa](#)

[Contacte](#)

ISSN: 2462-5426

2021. La inserció laboral de les dones vint anys després de finalitzar els estudis universitaris

Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya. AQU Catalunya, juliol de 2021, 57 pàgines.

#INSERCIOLABORAL

2021

LA INSERCIÓ LABORAL DE
LES DONES VINT ANYS
DESPRÉS DE FINALITZAR
ELS ESTUDIS UNIVERSITARIS

Enllaços relacionats

[Accediu a l'estudi](#)

[Accediu al resum](#)

L'informe analitza la qualitat de la inserció laboral des de la perspectiva de gènere vint anys després d'haver obtingut el títol equivalent al grau universitari. Dos informes anteriors, realitzats al cap de 3 i 1 anys d'haver obtingut el títol, mostraven més similituds que diferències entre homes i dones, i convergien amb altres estudis on s'afirma que les diferències entre dones en les diferents ocupacions són més rellevants que les existents entre homes i dones dins de la mateixa ocupació.

A l'estudi recent, que també es pot consultar en castellà i en anglès, les principals conclusions són les següents:

- La incorporació de les dones a la universitat ha suposat un avenç en la igualtat en el mercat laboral: pel que fa als estudis superiors, les diferències en els percentatges d'ocupació, atur i inactivitat per raó de sexe al cap de vint anys de la graduació tendeixen a desaparèixer, tot i que encara hi ha diferències.
- Un cop inserits i inserides en el mercat laboral, emergeixen els indicadors de desigualtat següents:
 - La jornada a temps parcial és una característica laboral clarament feminitzada (el 16,3 % de les dones enfront del 5 % dels homes), cosa que sens dubte impactarà en els guanys un cop la persona es retiri del mercat laboral, a més de restar oportunitats de promocionar i d'assumir càrrecs de responsabilitat.
 - Entre les persones ocupades a temps complet es detecta una clara bretxa salarial: al cap de tres anys d'haver-se graduat, elles guanyaven el 86 % del salari dels seus companys, i al cap de vint anys aquest percentatge es reduïa al 82 %. Tanmateix, és important destacar que la titulació continua sent el factor que té un impacte més gran en les desigualtats salarials, ja que explica el 18 % de la variabilitat en els guanys bruts anuals de les persones enquestades.
 - També s'identifica l'existència del fenomen del sostre de vidre: les dones que ocupen posicions de direcció/gerència sobre altres persones representen el 7,5 % del total, mentre que en els homes aquest percentatge és el 16,9 %. En observar què explica el fet d'assumir un càrrec de responsabilitat sobre altres persones, els resultats apunten que els homes tenen el doble de possibilitats d'ocupar aquests càrrecs; tenir fills/filles incrementa les opcions en un 73 %, tant en homes com en dones, i treballar en el sector privat ho fa en un 58 % respecte de qui treballa en el sector públic.

- Homes i dones gaudeixen igual de les mesures de conciliació, però hi ha una segregació clara de les mesures: la jornada reduïda és una mesura altament feminitzada, mentre que ells opten per altres mesures com la flexibilització de l'horari, la jornada intensiva o treballar des de casa, que no comporten una reducció de la participació en el mercat laboral.
- També elles ocupen una posició més vulnerable pel que fa a qüestions més subjectives, com ara que les dones consideren que tenen una distribució inadequada del temps dedicat als diferents àmbits de la seva vida, que s'accentua amb la maternitat, i perceben més discriminació en el mercat laboral.

L'estudi finalitza amb algunes reflexions i recomanacions aportades per l'equip de persones expertes que hi ha col·laborat: l'educació superior actua com un mecanisme per a la igualtat d'oportunitats, és clau esmerçar més esforços en una política coeducativa que permeti una tria informada i unes trajectòries educatives i professionals lliures de qualsevol convenció de gènere i, en darrer lloc, cal ampliar la flexibilitat en les mesures de conciliació, però amb la premissa d'una corresponsabilitat més gran per construir una societat més equitativa i justa per a tothom. Només així serà possible establir les bases d'un sistema més equitatiu i que permeti el desenvolupament educatiu i professional de cada individu.

Aquest estudi no hauria estat possible sense la col·laboració valuosa de les set universitats públiques catalanes, la Secretaria d'Universitats i l'Institut Català de les Dones. També volem expressar de manera especial el nostre agraïment a les quasi 3.000 persones que van contestar l'enquesta, sense les quals no seria possible avançar en la consolidació d'una perspectiva de gènere en els estudis d'inserció laboral.

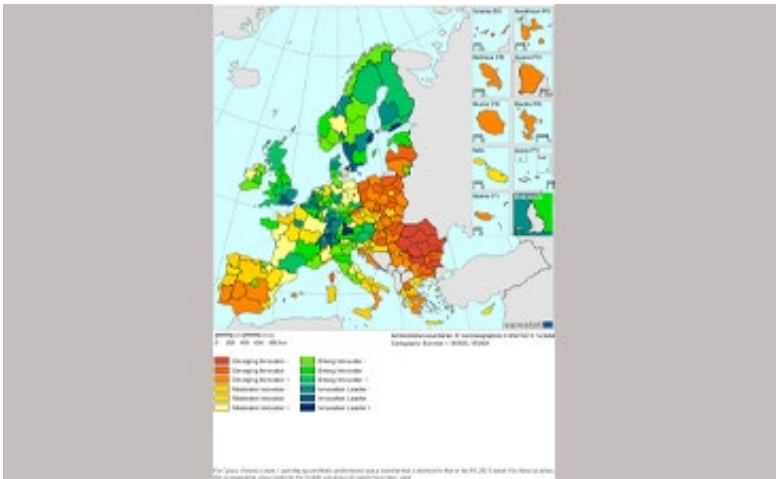
La publicació ha estat traduïda al [castellà](#) i a l'[anglès](#).

Comentari: Lidia Daza Pérez i Anna Prades Nebot. Àrea d'Internacionalització i Generació del Coneixement. Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya (AQU CATALUNYA)

Trobareu una còpia impresa d'aquest document per al préstec i la consulta a la Biblioteca d'Universitats i Recerca

Regional Innovation Scoreboard (RIS) i European Innovation Scoreboard (EIS) 2021

Hugo Hollanders, Nordine Es-Sadki (coord.). Maastricht University, UNU- MERIT. European Innovation Scoreboards (EIS) project. Comissió Europea, 2021, RIS: 108 pàgines, ISBN 978-92-76-38403-8. EIS: 95 pàgines, ISBN 978-92-76-38407-6

Enllaços relacionats

[European Innovation Scoreboard 2021 \(EIS 2021\)](#)

[European innovation Scoreboard 2021 \(RIS 2021\)](#)

[Accediu al perfil de l'estat espanyol \(EIS 2021\)](#)

[Accediu al perfil regional de l'estat espanyol \(EIS 2021\)](#)

[Eina interactiva de l'EIS i el RIS](#)

El European Innovation Scoreboard (EIS) fa una anàlisi anual on es comparen la recerca i la innovació en els diferents països de la Unió Europea i en països veïns no comunitaris i els classifica segons el rendiment d'innovació que presenten. El primer EIS es va publicar l'any 2001. Enguany, el marc de mesura de l'EIS 2021 està compost per 32 indicadors que mesuren 12 dimensions diferents de la innovació, agrupats en quatre categories principals, que si es desitja es poden consultar a l'informe. Respecte als anys anteriors, s'han tingut en compte nous indicadors, sobretot en les àrees de la digitalització i la sostenibilitat ambiental. Aquest informe facilita als governs la identificació de quines són les àrees que cal redreçar, atès que s'avaluen les fortaleses i les debilitats dels sistemes d'innovació.

Els diferents països analitzats es classifiquen, com en les darreres edicions de l'informe, en quatre grups: líders en innovació (Bèlgica, Dinamarca, Finlàndia i Suècia), innovadors forts (Alemanya, Àustria, Estònia, França, Irlanda, Luxemburg i els Països Baixos), innovadors moderats (Xipre, Grècia, Txèquia, Itàlia, Lituània, Malta, Espanya, Portugal i Eslovènia) i innovadors emergents (Bulgària, Croàcia, Hongria, Polònia, Romania, Eslovàquia i Letònia). El país europeu més innovador continua sent Suècia, seguit per Finlàndia, Dinamarca i Bèlgica, tots per sobre la mitjana europea. En els perfils per cada país, l'informe també ens proporciona taules amb dades de context sobre estructura econòmica o indicadors empresarials, demogràfics o socials per il·lustrar possibles impactes d'aquestes diferències estructurals en els resultats obtinguts per a la innovació.

L'informe d'enguany mostra una millora general de la innovació a tot Europa i permet comprovar que el rendiment en innovació s'ha incrementat un 12,5 % de mitjana des del 2014. Les diferències entre països tendeixen a igualar-se, perquè alguns dels països del sud i de l'est d'Europa, els països amb resultats més baixos, creixen més de pressa que els que tenen resultats millors. On ha pujat més ha estat a Xipre, Estònia, Grècia, Itàlia i Lituània (25 % o més de millora en els darrers sis anys), i a Bèlgica, Croàcia, Finlàndia i Suècia (entre el 15 i el 25 % de millora). Espanya està en el grup de vuit països que han millorat entre un 10 i un 15 %. Malgrat això, l'excel·lència en la recerca i la innovació continua concentrada al nord i a l'oest, mentre que la major part dels països moderats i emergents es concentren al sud i a l'est. A escala internacional, l'EU es veu superada per Austràlia, el Canadà, el Japó, Corea del Sud i els Estats Units. La Xina encara està per sota, però està experimentant un fort creixement en innovació des de l'any 2016.

El Regional Innovation Scoreboard (RIS) proporciona una anàlisi comparativa dels sistemes d'innovació regionals de 240 regions europees. Ho fa amb una metodologia semblant a la de l'EIS, però amb un nombre més reduït d'indicadors, que si es desitja també es poden consultar a l'informe. En aquest cas, en són 21. Com en el cas anterior, les regions europees també es classifiquen en quatre grups: regions líders en innovació (38), regions innovadores fortes (67), regions innovadores moderades (68) i regions innovadores emergents (67). A l'Estat espanyol, Madrid i el País Basc són innovadors forts, mentre que Catalunya i el País Valencià són innovadors moderats. Per a cada regió, el RIS també ens proporciona un perfil amb les dades i els resultats d'innovació i altres de context.

De 240 regions, el rendiment en innovació ha pujat en 225 des de l'any 2014 i també s'observa un procés de convergència similar a l'observat per als estats, que fa que disminueixin les diferències entre regions. La regió més innovadora d'Europa és la d'Estocolm a Suècia, seguida per Etelä-Suomen a Finlàndia, Oberbayern a Alemanya, Hovedstaden a Dinamarca i Zuric a Suïssa. Pel que fa a Catalunya, la millora respecte a l'any 2014 ha estat del 16,9 %. Generalment, les regions més innovadores estan als països més innovadors.

És interessant l'eina [interactiva](#) dels European and Regional Innovation Scoreboards, ja que permet fer comparacions entre els rendiments en innovació dels diferents països o regions i, també, correlacionar-ne els resultats. Tanmateix, cal ser molt cautelosos en comparar directament les dades del RIS amb les de l'EIS, perquè alguns indicadors es defineixen de manera diferent a escala regional i a escala estatal, i també pot passar que la dada disponible més recent correspongui a anys diferents. L'usuari pot visualitzar en general el rendiment de tots els països amb relació a un indicador concret i els països es visualitzen en un mapa i un gràfic de barres. L'eina també permet a l'usuari obtenir totes les dades referents a un sol país o regió, tant els indicadors d'un any determinat com l'evolució al llarg dels anys, o comparar el rendiment de determinats països respecte a uns indicadors en concret, sigui un conjunt de països respecte a molts indicadors o tots els països respecte a un únic indicador. Inalment, es poden veure els resultats dels països que se seleccionen respecte a dos indicadors també seleccionats.

Trobareu una còpia impresa d'aquest document per al [préstec](#) i la consulta a la Biblioteca d'Universitats i Recerca

UNESCO Science Report 2021. The race against time for smarter development

United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO), juny de 2021, 759 pàgines. ISBN: 978-92-3-100450-6

Enllaços relacionats

[Accediu al document \(anglès\)](#)

[Accediu al resum del document \(castellà\)](#)

[La cursa contra el temps \(vídeo\)](#)

Aquest any 2021, la UNESCO ha presentat la setena edició del seu informe quinquennal sobre la ciència, en què dona una visió general i mostra l'evolució de la ciència i les polítiques científiques, tecnològiques i d'innovació a tot el món entre els anys 2011 i 2019, així com analitza la trajectòria que han recorregut els diferents països en aquests cinc anys des del punt de vista de la governança científica. També explora en concret com els diferents països utilitzen la ciència per anar cap a un futur digital i ecològicament intel·ligent.

L'informe demana que, davant de les creixents crisis globals, hi hagi un increment substancial de les inversions en recerca i innovació, necessari perquè la ciència contribueixi amb tot el seu potencial al desenvolupament sostenible. Destaca que, entre els anys 2014 i 2018, la despesa global en recerca ha crescut més de pressa que l'economia, però ho ha fet de manera molt desigual a tot el món; hi ha molta desigualtat entre països. L'increment de la despesa en ciència entre els anys 2014 i 2018 arreu del món ha estat del 19 % (el nombre de científics ha estat del 13,8 % i ja arriba als 8,8 milions) i la pandèmia ha estimulat encara més aquest increment, però el G-20 representa més del 90 % de la despesa en recerca, el 88,8 % dels investigadors i el 90,6 % de les publicacions científiques; la Xina i els Estats Units en representen gairebé dues terceres parts, i vuit de cada deu països encara destinen menys de l'1 % del seu PIB a la recerca, amb la qual cosa la seva dependència tecnològica de l'estranger es va perpetuant. La UNESCO defensa que s'ha d'invertir més en recerca i innovació, per tenir èxit en la doble transició digital i verda, però que cal invertir millor, fer-ho estratègicament i habilitar mesures que evitin que la transformació de la societat que està en marxa reproduïxi, o faci encara més grans, les desigualtats socials que ja hi ha. L'informe avisa que una ciència que avanci a dues velocitats, com s'ha vist en l'accés desigual que hi ha hagut a la vacuna contra la COVID-19, pot tenir efectes negatius tant per raons d'equitat com d'eficiència. En aquest sentit, advoca per la feina que encara cal fer fins a arribar a la diversitat en ciència. Fer la ciència més oberta significa també estar més obert a científics d'altres pobles i del sexe femení.

El subtítol de l'informe («La cursa contra el temps per a un desenvolupament intel·ligent») fa referència al fet que molts països, també països amb rendes mitjanes i baixes, han prioritzat les inversions en R+D en temes de digitalització i «verds» per incrementar la competitivitat i estar més preparats per al futur i han acceptat que han d'arribar als Objectius de Desenvolupament Sostenible de les Nacions Unides l'any 2030, i que han de fer-ho com més aviat millor.

A conseqüència de la pandèmia de la COVID-19, s'observa una tendència cap a una col·laboració científica internacional més gran, com ha de ser per afrontar els reptes mundials que són globals: el canvi climàtic, la pèrdua de biodiversitat, la salut dels oceans o les pandèmies. De totes maneres, la recerca sobre sostenibilitat no està generalitzada en les publicacions acadèmiques, només una quarta part de les publicacions són d'accés obert i la gran majoria continuen sent inaccessibles a la major part d'investigadors. A l'informe es destaca que la intel·ligència artificial i la robòtica són camps molt dinàmics, amb 150.000 articles publicats l'any 2019, i que la recerca en aquests camps també és present en països en vies de desenvolupament. En canvi, en altres camps crucials de la recerca, com podrien ser la captura i l'emmagatzematge de carboni o les energies sostenibles, això no passa, i són camps que atreuen poca inversió i representen un percentatge molt baix de publicacions científiques.

L'informe també apunta que cal incentivar, per exemple amb rebaixes fiscals, la despesa del sector privat en ciència, que, malgrat l'esforç que estan fent les administracions per facilitar-la, és relativament petita i s'hauria de dirigir més cap a les transicions digital i verda. Indonèsia, per exemple, va rebaixar els seus impostos a la recerca en un 300 % l'any 2019. Es reconeix, però, que per aconseguir aquest objectiu també cal tenir un entorn estructurat i sòlid.

Les conclusions principals d'aquest informe són que la ciència ha de ser menys desigual, més oberta i més cooperativa.

Trobareu una còpia impresa d'aquest document per al [préstec](#) i la consulta a la Biblioteca d'Universitats i Recerca

Pla estatal d'investigació científica, tècnica i d'innovació 2021-2023 (PEICTI 2021-2023)

Secretaria General Tècnica del Ministeri de Ciència i Innovació, 2021, 103 pàgines. e-NIPO: 831210175

Enllaços relacionats

[Accediu al document](#)

En aquest Pla estatal, aprovat recentment pel Consell de Ministres, es concreten les accions i les inversions que es duran a terme en ciència i innovació a l'Administració General de l'Estat durant el període 2021-2023. El Pla s'estructura entorn de les línies definides en l'Estratègia Espanyola de Ciència Tecnologia i d'Innovació 2021-2027 i, de fet, és l'instrument principal que té l'Administració General de l'Estat per desenvolupar-la i aconseguir els seus objectius. Les línies estratègiques establertes són: salut; cultura, creativitat i societat inclusiva; seguretat civil per a la societat; món digital, civil, espai i defensa; clima, energia i mobilitat, i alimentació, bioeconomia, recursos naturals i medi ambient.

El reforç de l'R+D+I en els sectors estratègics a conseqüència de la pandèmia (salut, transició ecològica i digitalització) és el que centra el Pla, però aquest Pla també estableix el desenvolupament d'una carrera científica dirigida a afavorir l'estabilitat i el relleu generacional del personal investigador i incorpora actuacions destinades a catalitzar la innovació i el lideratge empresarial, amb un enfocament especial en les pimes. El finançament de les actuacions que es consideren en el Pla està previst per mitjà de subvencions, ajuts no reemborsables o parcialment reemborsables, préstecs, contractació pública o mecanismes d'inversió. Els fons procediran dels pressupostos generals de l'Estat espanyol o dels fons europeus (el Fons Europeu de Desenvolupament Regional — FEDER—, el Fons Social Europeu —FSE— i fons procedents del mecanisme de recuperació i resiliència).

És un pla marcat per la transversalitat: està integrat per quatre programes estatals i els seus subprogrames (el programa per afrontar les prioritats del nostre entorn, el programa per impulsar la recerca científicotècnica i la seva transferència, el programa per desenvolupar, atreure i retenir talent i el programa per catalitzar la innovació i el lideratge empresarial), implica directament 12 ministeris i els òrgans que en depenen i es dirigeix a tots els agents del sistema espanyol de ciència i tecnologia, siguin públics o privats, executors d'R+D+I, responsables de la difusió i la promoció dels seus resultats o responsables de la prestació de serveis d'R+D+I.

El PEICTI 2021-2023 té com a objectius principals:

- Establir un finançament per objectius, que millori el model de gestió.
- Fomentar el relleu generacional i desenvolupar una carrera científica mitjançant un nou contracte d'incorporació al sistema públic de recerca que millori substancialment el model de contractació actual i impulsi l'atracció de talent i l'excel·lència.
- Impulsar la recerca en línies estratègiques mitjançant la creació de noves convocatòries per generar coneixement, tant transversals com en àrees concretes i tant orientades al sector públic com a la col·laboració publicoprivada.
- Elaborar una estratègia espanyola de medicina de precisió, per millorar el diagnòstic, el tractament i la capacitat de predicció de malalties.
- Dissenyar juntament amb les comunitats autònomes plans complementaris en àrees d'interès estratègic que permetin establir programes plurianuals de recerca i innovació.
- Facilitar la participació de les entitats estatals en el programa Horitzó Europa i la col·laboració científica amb entitats d'altres països de l'entorn, prioritzant la construcció de l'Espai Europeu de Recerca (ERA).
- Intensificar, mitjançant diversos instruments (contractes Torres Quevedo, programa NANOTEC, ajuts a les pimes, a les empreses emergents o als inversors), els incentius a la transferència per contribuir a traslladar els avenços científics a models de negoci viables i rendibles.

Think tank' «Patentar y o publicar: conclusiones y recomendaciones»

Paloma Domingo García (coord.). Fundación Española para la Ciencia y la Tecnología (FECYT), 2021, 47 pàgines. ISBN/NIPO: 831210112

Enllaços relacionatss

[Accediu al document](#)

En aquest document, en primer lloc, es presenten les conclusions del think tank «Patentar y/o publicar», celebrat el mes de desembre de 2019 i organitzat per la FECYT, i en el qual van participar 15 experts en patents i transferència de coneixement del sector públic i privat, investigadors, empresaris i responsables de l'Administració estatal (els noms són públics a l'informe). El tema de debat va ser la dicotomia que es genera entre publicar una recerca o protegir-la industrialment i intel·lectualment, per exemple mitjançant patents, per poder transferir-la i explotar-la en el futur. Alguns dels temes que es van abordar i ara reflecteix l'informe són: la necessitat d'avaluar el potencial innovador d'un resultat de recerca i decidir si és interessant protegir-lo, la pressió per publicar que tenen els investigadors, altres vies per poder transferir al marge de les patents, la importància crucial del sector o la tecnologia concreta, els incentius que tenen les institucions per a la col·laboració publicoprivada en R D, el valor que tenen els ingressos que s'obtenen de la recerca a l'hora de mesurar una universitat o com es pot mesurar la transferència de coneixement en el currículum dels investigadors.

L'informe també recull les recomanacions per als diferents agents implicats en la transferència de coneixement de com abordar aquest tema, que es deriven d'una enquesta adreçada a 60 experts de la recerca i la innovació, feta el mes de juliol de l'any 2020. El qüestionari que van haver de respondre també s'annexa al final de l'informe. Les recomanacions generals que es donen són aquestes:

1.A l'hora d'abordar la comercialització d'un resultat de recerca, s'ha de definir una estratègia completa fins a l'arribada del resultat al mercat i no només considerar si cal protegir-lo o no. Sense tenir present l'objectiu que es vol assolir, el més probable és que es facin despeses injustificades i no es tingui èxit en la comercialització.

2.Potenciar la col·laboració estreta entre el món i el món empresarial mitjançant acords marc o altres tipus de convenis que facilitin la col·laboració i facin possible la transferència de tecnologia. També és important entendre les necessitats i les prioritats de l'empresa amb prou temps.

3.Conèixer i divulgar les patents i altres instruments de protecció, els seus beneficis, fortaleeses, debilitats i costos associats per decidir la idoneïtat de cada un quan calgui aplicar-los. En aquest sentit, cal fer més difusió d'exemples d'empreses que patenten.

4.Considerar les patents com un instrument que pot no ser l'idoni i que hi ha altres mètodes alternatius (secrets industrials, transferència de know how, etc.).

Més endavant, l'informe agrupa les recomanacions particulars obtingudes per als diferents grups d'agents implicats: investigadors; universitats, centres de recerca i hospitals; empreses i empreses derivades o emergents; oficines de transferència de tecnologia i unitats de suport a la innovació; organismes d'interfície (parcs científics i tecnològics, centres tecnològics, plataformes, associacions i xarxes, consultores d'R+D+I i agents de la propietat); administracions públiques (ministeris i comunitats autònomes); l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, i, finalment, inversors.

Al final, el document inclou l'estudi Producción científica española presente en las patentes internacionales. 2015-2019, fet pel Departament d'Estudis i Indicadors de la mateixa FECYT i que es va presentar en el think tank «Patentar y/o publicar».

Trobareu una còpia impresa d'aquest document per al préstec i la consulta a la Biblioteca d'Universitats i Recerca

Eines d'internet útils per a la recerca

Facultat d'Educació i Treball Social. Fundació Pere Tarrés. Universitat Ramon Llull, 2021

Enllaços relacionatss

[Accediu a la guia](#)

A internet hi podem trobar actualment molts recursos que faciliten l'accés a la informació i a publicacions, l'anàlisi de continguts acadèmics, la identificació d'autors i entitats o l'accés a eines que faciliten la tasca investigadora. S'ha publicat aquesta guia amb més de 120 recursos d'internet per a la recerca acadèmica, oberta a la comunitat universitària en general. Els recursos seleccionats són útils per a qualsevol tipus de recerca científica, però s'han seleccionat especialment recursos útils en els camps de les ciències socials, socioeducatiu i d'intervenció social, que són les àrees d'interès de la Facultat d'Educació i Treball Social de la Universitat Ramon Llull, institució que n'és l'autora.

La guia està dividida en vuit seccions principals i cada secció agrupa diferents eines d'aquell tema que es poden trobar a internet.

Per a cada eina trobem un paràgraf que n'explica les característiques principals, així com l'adreça electrònica per poder accedir-hi. Les vuit seccions són:

- recursos per a la recerca de llibres i articles
- portals de publicacions amb accés obert
- eines per a la jerarquitzaació i l'organització d'informació científica
- eines per a la metarecerca per internet
- bases de dades d'arxius de «literatura grisa» i tesis doctorals
- eines vinculades a la recerca en els camps de les ciències socials, l'educació social i el treball social
- eines per a la cerca d'esdeveniments acadèmics, grups de recerca i investigadors
- eines per a la publicació d'articles i llibres científics

Com es pot preparar una proposta d'èxit per al programa Horitzó Europa?

Comissió Europea. Unió Europea, 2021

Enllaços relacionats

Accediu al vídeo del seminari web *How to prepare a successful proposal in Horizon Europe*

Accediu al vídeo del seminari *A successful proposal for Horizon Europe: Scientific-technical excellence is key, but don't forget the other aspects*

A continuació posem a l'abast del lector els vídeos de dos seminaris web que va organitzar la Comissió Europea els mesos de març i abril passats. El primer dels seminaris web, titulat *How to prepare a successful proposal in Horizon Europe* se centra en aspectes legals i financers, mentre que el segon, *A successful proposal for Horizon Europe: Scientific-technical excellence is key, but don't forget the other aspects*, es focalitza en aspectes transversals dels formularis de sol·licitud com ara el gènere o la ciència oberta.

Si desitgeu informació detallada i actualitzada del programa Horitzó Europa podeu consultar la pàgina Horitzó Europa del web de l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca (AGAUR), el nou [portal Horizonte Europa del Ministeri de Ciència i Innovació](#) o [l'article del butlletí Science Business del mes de juny titulat «What's new in Horizon Europe: The Science|Business summary»](#).

Trenes d'herba dolça. Saviesa indígena, coneixement de la natura i ensenyaments de les plantes

Robin Wall Kimmerer. Cossetània Edicions, 2021, 414 pàg. ISBN: 9788490349960

Aquest llibre, dolç com el seu títol, aplega un munt de coneixement indígena de la natura, i un reconeixement a la saviesa transmesa al llarg de generacions. L'autora ens endinsa, a través de les seves línies, en el respecte que els pobles amerindis han tingut sempre cap als éssers que els envolten i que cedeixen una part d'ells, si no la seva vida, a altres espècies per ajudar-les i fer-les prosperar, inclòs l'ésser humà mateix. Una visió ecològica i sostenible, un comportament que cerca l'equilibri entre donar i prendre només el necessari: no agafar mai més del 50 % del que tenim a l'abast i tenir cura d'assegurar-nos que el que la natura ens cedeix tornarà a créixer. Aquest pensament, que ens és ben necessari, recull la saviesa indígena de la qual el comportament i la visió occidentals estan ben allunyades.

Robin Wall Kimmerer, botànica i científica, reivindica el coneixement transmès oralment, i que ha sobreviscut malgrat el delme cultural, social i demogràfic que van patir els pobles amerindis. Lluny de retreure res, l'autora ens consciencia sobre el fet que cal apropar les dues visions del món, l'extractiva i que considera els éssers vius com a producte o coses, i la nativa, en la qual hi ha un respecte a tots, absolutament tots, els éssers vius. Els coneixements indígenes de botànica i de relació amb el medi i els coneixements taxonòmics que s'imparteixen a la universitat han de ser complementaris l'un de l'altre, segons l'autora, fet que comporta una important visió, i revisió, científica.

Si voleu aprofundir en coneixements ancestrals, en oficis respectuosos, en llegendes que transmeten saber científic i ecològic, en la generositat de la terra i les diferents simbiosis i en la cosmovisió indígena, gens antropocèntrica, llegiu aquest llibre. Inevitablement, i d'una manera dolça, us farà repensar quin paper i quina responsabilitat tenim envers la Terra.

Comentari: Anna Lahosà. Servei de Programació i Ordenació Universitària. Direcció General d'Universitats

El llibre està disponible per al [préstec](#) i la consulta a la Biblioteca d'Universitats i Recerca.

Genes, reyes e impostores

Carles Lalueza-Fox. Ediciones Cálamo, 2016, 160 pàgines. ISBN: 978-8416742028

En aquest llibre, l'autor ens explica un seguit d'aventures i de recerques científiques i ens desperta l'interès per coses diverses, en general, una mica estranyes. Les recerques se centren en la determinació de genomes de personatges històrics, en concret de genomes de membres de les cases reials europees, sobretot de la casa reial francesa. Li arriben al laboratori mostres de relíquies d'aquests personatges i a ell el fascina el repte que representa estudiar-les científicament per treure'n conclusions. Amb un relat en primera persona i seqüencial de les recerques que duu a terme, barrejat amb informacions històriques dels personatges estudiats, manté l'interès del lector per saber com acabarà cada història, a la vegada que ens mostra com el diverteixen aquest tipus d'estudis.

Els relats van des de l'anàlisi d'una mostra de sang presumptament de Lluís XVI conservada dins una carabassa fins al cap momificat d'Enric IV, els cors de Lluís XVII i sant Lluís, cabells de Napoleó o de Maria Antonieta, la cama d'una reina de França o les restes de Ricard III.

Aquest és un llibre que parla conjuntament d'història i ciència, concretament d'història i genètica, i descriu casos reals en què la genètica ha contribuït a aclarir incògnites històriques. Al llarg de la història, les restes mortals de molts membres de la reialesa han estat envoltades de misteri, perquè molts han tingut un final dramàtic o les seves tombes han estat saquejades, amb tràfic de relíquies reials inclòs, i és habitual que sorgeixin impostors que pretenen ser descendents d'algú, amb finalitats lucratives o de legitimació. Apreneu molt d'història, no només de genealogia de les cases reials europees, que també. Però més enllà de les anècdotes concretes i les curiositats que s'expliquen al llibre, tant les que fan referència a la genealogia dels personatges històrics que hi surten com les que parlen dels periples que han patit les mostres amb què treballa, hi ha la genohistòria.

Amb aquest nom, l'autor bateja el nou camp que s'obre en la interpretació dels fets històrics en considerar que certes decisions o comportaments de persones singulars en moments determinats de la història podrien no ser degudes només a l'entorn o a circumstàncies externes, com s'ha considerat i interpretat fins ara, sinó que hi hauria un component intrínsec d'aquestes persones, en bona part per raó de les seves característiques genètiques. El coneixement d'aquestes característiques pot explicar part de la història i ens proporciona un nou tipus d'informació que pot ser útil en recerca històrica. L'autor defensa que certs personatges, amb les seves decisions, han condicionat la història.

Al llibre queda palès que l'estudi de l'ADN mitocondrial d'herència materna o del cromosoma Y d'herència paterna permet resoldre moltes incògnites, com paternitats dubtoses o falses identitats, si es poden recuperar aquests materials de mostres històriques de personatges morts ja fa temps i comparar-los amb els materials obtinguts de mostres d'ascendents o de descendents actuals. Però actualment, gràcies als avenços tecnològics i les noves tècniques computacionals i de seqüenciació massiva, també és possible obtenir el genoma complet d'individus històrics, analitzar-lo i trobar les bases genètiques que explicarien certs perfils psicològics que potser ens permetrien entendre millor alguns fets històrics. Si t'atreu aquesta possibilitat i vols saber com els estudis genètics poden contribuir a interpretar la història, aquesta lectura és molt recomanable.

Les recerques de l'autor, investigador de l'Institut de Biologia Evolutiva (CSIC-Universitat Pompeu Fabra), han donat lloc a diverses publicacions científiques. En aquest sentit, el llibre també deixa entreveure alguns aspectes crítics del funcionament de la ciència actual, com poden ser la competència entre equips d'investigadors o la revisió per part de certes revistes.

Comentari: Blanca Ciurana. Biblioteca d'Universitats i Recerca

El llibre està disponible per al [préstec](#) i la consulta a la Biblioteca d'Universitats i Recerca.